

**אלו מציאות פרק שני בבא מציעא כז.**

כז.

א להו סימנין דאורייתא <sup>(1)</sup> או דרבנן מאי נפקא מינה לאהרורי

לכדרכי יוחנן דאמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי נהר שהיא מותרת שנאמר יכן תעשה לכל אבדת א ומצאתה מי שאבודה הימנו ומצויה אצל כל אדם הימנו ואינה מצויה אצל כל אדם ואידך הא דרבנא מומצאתה ואידך הא דרבי יוחנן מנא ליה נפקא לא משמע ליה רבא אמר פרוטה שהוזלה איכא ביניי איכא ומ"ד מומצאתה ליכא ולמ"ד אשר תאבד הא אלא פרוטה שהוקרה איכא בינייהו מאן דאמר דאמר אשר תאבד ליכא ולמאן דאמר ומצאתה ה וליכא אלא פרוטה שהוקרה והוזלה וחזרה למאן דאמר אשר תאבד איכא ומאן דאמר ומצא שיעור מצויה משעת אבדה ועד שעת מצויה: איב